

59703/p
18 WIL
Dup

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
ICTERO.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;
NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,
PRO GRADU DOCTORATUS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini subjicit

JOANNES WILLIS,
ANGLO-BRITANNUS,

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXVIII.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

100 GERRARD ST. E.

TORONTO

WELLINGTON

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

1907

1908

1909

1910

1911

1912

PROFESSORIBUS

UNIVERSIS

Illustrissimis, qui rem Medicam

Academia in Edinenfi

Docent et ornant,

Hanc dissertationem,

Summae in eos suae observantiae testimonium,

D. D. C. Q.

AUCTOR:

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b3038719x>

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

QUO legibus hujusce academiae, uti
alumni decuit, celeberrimae vene-
randis morem gererem, quaedam super Ictero
conscribere decrevi; quam maxime presse
vero potero. Namque, quidnam profit dis-
sertatio admodum juvenis, rebus in medicis
considerandis parum diu versati, longitudi-
nem in portentosam producta, olim comper-
ta, ut saepissime fit, tantum comprehendens,
et e penu alieno ex toto deprompta, haud-
quaquam intelligo. Igitur praecipua natu-
ram

ram hujusce morbi, qui saepe semet ostendit, et, plerisque in exemplis, aegre depellitur, curationemque spectantia sola attingam.

D E F I N I T I O.

Alii nosologi in suis systematis huic morbo alium locum tribuerunt. Cullenus autem celeberrimus, qui omnia nosologiam spectantia acumine ingenii singulari, sibi que proprio, perpendit, eum sub classe Cachexiae et ordine Impetigines, collocandum curavit, modoque sequente finivit. ‘Flavedo oculorum et cutis; faeces albiae; urina obscure rubra, immixta colore luteo tingens.’

H I S T O R I A M O R B I.

Hunc venire testatur dolor in regione jecoris obtusus, quem brevi subsequuntur gravitatis tensionisque circa praecordia sensus, corporis universi torpor et lassitudo, cutis pruritus

pruritus et ariditas, fitis aliquando magna. Deinde notae in definitione comprehensae sese ostendunt. Has quidem non semper antecedunt signa modo posita. Dolor hypochondrii dextri sensim augetur, lassitudo corporis major fit, accedunt sopor, spiritus difficilis, oris amaritudo, nausea vomitionem plerumque ad extremum movens, summa praecordiorum anxietas. Flavedo non amplius albo oculorum continetur; sed prius in cervices, deinde in totam corporis superficiem, sese diffundit. Urina nunc reddita aliquid crassum subnigrumque deponit. Partes abdominis diversae intrinsecus saepe dolent, et abdomen ipsum extrinsecus non raro intumescit. Reliqui tandem humores secreti non minus, quam urina, flavescunt, saliva, ex. gr. &c. Morbo quotidie ingravescente, flavedo non tantum corporis extrema tenet, sed in intima etiam descendit, telae cellulosae, medullae ossium, terrae ossium ipsi, &c. sese admiscens. Cutis ipsa nigrescit, quod fecit ut morbus hoc per stadium Niger appellari consueverit. Nonnullae quoque sunt notae
canalis

canalis alimentarii propriae. Alvus enim dura est, vis ventriculi concoctrix imminuitur, acor in eodem invalescit, plurimumque molestiae aegroto faceffit. Quaecunque nonnulli aegri contemplantur, ea omnia iis flava videri dicuntur. Denique, si morbus non levatur, sed diu manet, vires aegroto miserando ex toto convelluntur, pedes ei tandem intumescunt, et alia hydropis summaeque debilitatis signa accedentia, ad extremum jam ventum esse demonstrant.

D I A G N O S I S.

Nulli fere morbi sunt, quos inter et icterum aliquid verae similitudinis intercedit; et pauci tantum, qui speciem morbi regii, etiam falsam, prae sese ferunt. Hi autem, quantum reminiscor, solummodo tres sunt, febris, nempe, Indorum Occidentalium flava, chlorosis, morsusque quorundam animalium venenati.

I. Quantum

1. Quantum ad febrim Indorum Occidentalium flavam attinet, haec et icterus omnibus rebus, praeterquam colore cutis et urinae, inter sese plane evidenterque differunt. In hoc nulla pyrexia unquam adest; nisi forsitan in illo exemplo, si revera tale est, ubi ab hepatitide proficiscitur. Quod si incidit, febris non icteri, sed hepatitidis, quae tantam forsitan hepatis distensionem excitavit, quanta ductus biliarios comprimere potuit, haud dubie propria est. In hoc flavedo quoque in albo oculorum semper prius, deinde partibus in reliquis, sese ostendit. In illa, contra, tota corporis superficies prius, deinde tunica oculi conjunctiva flavescere solet. Quinetiam faeces non albescunt, alvus soluta manet, et vomitus continuus et biliosus adest. Quae notae febrim flavam ab ictero satis manifeste secernunt. Denique, causa flavedinis in illa et hoc, ut multis placeat, admodum diversa est; in febre etenim a ferro sanguinis dissoluto, et ad putredinem vergente, non absque ratione gravi, oriri creditur.

2. Quantum

2. Quantum chlorosin spectat, superficiem corpoream hac, omni alia cachexia, multisque aliis praeterèa morbis laborantibus, flavescere, aut ad flavedinem magis minusve vergere, non diffitemur. Caeterum, flavedo hujusmodi, relaxationis et debilitatis universae quadammodo propria, et, uti opinor, inexplicabilis, ab icterica magnopere differt; namque tunica oculi adnata parum tantum flavescit, et urina immissa colore luteo non tingit. Quinetiam alia signa non pauca, icteri propria, in chlorosi sese nunquam ostendunt.

3. Quod ad morsus quorundam animalium venenatos pertinet, in partibus, quibus multa animalia, velut viperæ, araneæ nonnullae, canes rabidi, &c. dentes illiferint, flavedinem oriri minime negamus. Haec vero ab icterica toto coelo differt, a margine partis laesae incipiens, et in loca vicina interdumque corpus in universum sese diffundens, et, ut ingeniosissimi physiologi opinantur, a bile nequaquam, sed a sero effuso, quod saepe flavedine multas corporis partes impertitur,

peritur, promanans. Insuper, urina et tunica oculi adnata ejus omnino expertes manent.

Notas quoque, si modo fieri possit, quae causas diversas morbum excitantes indicent, hoc in loco a se invicem fecernendas puto; quamvis hoc, quod causas ipsas nondum sum executus, mihi forsitan vitio verti potest.

Tumores autem hepatis ipsius partiumve vicinarum morbum facere conjicere licet, si aegrotus doloribus hypochondrii dextri vel epigastrii diu ante laboravit, quam morbus sese ostendit; si vultus, in modum cachexia colluctantis, ei aquose-pallidus, si ita loqui liceat, fuit; si notae dyspepsiae subsisterunt; si morbus, denique, ex quo primum ortus sit, continuus fuit, nunquamque decessit.

Calculi an spasmus morbum moveat, statuere in primis difficile; namque illos et hunc eadem fere signa subsequuntur, dolor, nempe, loco proprius, vomitio, paroxysmi reiterati, spatiumque horum incertum. Spasmm autem in causa esse suspicari licet, si paroxysmus brevi decedat, si nullus calculus descendat,

descendat, si affectus animi concitatiores paroxysmum moveant; calculum, contra, in causa esse, si morbus cuilibet nisi vehementiori, equitationi, vomitioni, &c. quae calculum e vesica fellifera in ductum communem detrudere possunt, superveniat.

CAUSA PROXIMA.

Pro hac autem excretionem bilis impeditam, plerisque in exemplis, habere non dubitamus.

Nonne vero secretio obstructa vel impedita ieterum nonnunquam continet, vel ut causa ejus proxima agit? Hanc in sententiam quidem concesserunt nonnulli, ob notitiam rei medicae suam jure nobilitati, Boerhaavius, nempe, Morgagnius, et quidam alii. At hoc fecisse videntur theoria fundamento parum stabili innixa adducti, quae omnes humores secretos in sanguine, antequam glandulas secernentes attigerit, propria sibi forma adesse ponit. Igitur, inquiunt viri celebres,
 si

si aliquod vitium hepati illatum bilem fecerni impediatur, ea in systema universum diffusa icterum moveat oportet. Nonne vero, illis iudiciis, sanguini semper admista est? Quid igitur obstat, quominus icterus perpetuus mortales exercent? At, secretionem aperta et libera, minus ejus cum sanguine commisceri fortasse respondebitur. Rem ita sese habere ponas; quod vero minus est, id minorem, sed aliquem tamen, effectum edet. Caeterum, si bilis propria sua forma sanguini infusa, nullos omnino, sanitatem subvertente, effectus edere consuevit; igitur eam in sanguine hoc modo existere, omni dubitatione remota, negarem. Quod nostram opinionem quam minime dubiam reddit, est hoc, quod sanguis cuilibet corporis vasi detractus nullas particulas amaras biliosasve continere videtur. E vena etiam portarum, ubi, quasi in penu suo, particulas hujusmodi offendere sperares, emissus nullam, ut multa experimenta testantur, speciem bilis omnino praese fert, eam nec colore, nec sapore, nec quibuslibet aliis dotibus, reddens.

Haec et similia in causa sunt, cur plerique virorum celebrium, qui tantum luminis rei medicae physiologicaeque nuper offuderunt, sententiae Boerhaavii ejusque aemulorum enixe adversentur. In his Cullenus venerandus est, qui opinionem suam super hac re verbis sequentibus enunciat: ‘ If it any
‘ how appeared that the several secreted
‘ fluids were all of them previously existent
‘ in the same forms in the mass of blood, it
‘ would not, perhaps, be difficult to explain
‘ what might be strictly called a secretion.
‘ But such previous existence does not appear;
‘ for, except the matter of exhalation
‘ into the several cavities of the body, and
‘ the matter of urine and of perspiration, we
‘ find no proper evidence of any other secreted fluids present in the mass of blood.
‘ We cannot find there, either milk, mucus,
‘ or oil, and much less the appearance of
‘ many other fluids, which are only found
‘ after they have passed through certain organs *.’ Quam vero mutationem partibus
bus

* Cullen’s Physiolog. parag. CCLXXIX.

bus in glandulosis fubeat sanguis, eam alii structurae organorum fecernentium soli, alii mutationi alicui misturae chemicae, tribuerunt. Qualis autem mutatio sit, et unde pendeat, utrum a structura partis fecernentis, an ab aliqua forsitan fermentatione, magna ex parte ignoramus; namque anatomicos hujusce seculi perspicacis optimos non parum latuit glandularum textura.

Denique, quod sententiam, in quam ivimus, in primis sustentat, hoc est, quod exempla schirro extinctorum innumera non defunt, in quibus secretio bilis ex toto vel magna ex parte impedita fuit, et nullae tamen icteri notae sese ostenderunt. At in aliis idem genus icterum ortum esse, nobis forsitan objicietur. Hoc quidem incidere posse, fundamentis nostrae opinioni non subrutis, sed inconcussis manentibus, lubentes confitemur; namque hepar schirro laborans in parte concava, et prope ductus bilem in intestina devehentes, aequae, ac in aliis, adeo intumere potest, ut descensum bilis ductus comprimendo impedire facillime queat. Unde

de igitur, fortasse reponetur, nisi a secretionē obstructa, oritur color ille subflavidus, qui in omnibus fere schirro aliisque hepatis morbis laborantibus semet ostendere consuevit? Non a bile sanguinis sero admista; namque flavedo non aequae, ac in ictero, magna est, et reliquae notae icteri propriae ex toto defunt. Urina, exempli gratia, immissa colore luteo nunquam tingit, saliva alique humores secreti nunquam flavescent. Caeterum, ut supra posuimus, a conditione corporis cachectica in relaxatione solidorum nimia, humoribusque ad putredinem plus satis vergentibus, unde serum sanguinis in telam cellulosa effunditur, eamque et cutem colore flavido impertiri potest, consistente, proficisci videtur. Haec autem omnia conjuncta secretionem bilis impeditam pro causa icteri proxima nunquam habendam esse, plane evidenterque demonstrant.

Proximum autem est, ut, utrum secretio adaucta vel nimia icterum necne dare possit, attenti consideremus.

Morbum

Morbum per bilem nimis liberaliter secretam, et in intestinis vasa per lymphatica absorptam, saepe moveri opinatur Monroius celeberrimus, quo neminem rei physiologicae peritiorum nostrum seculum vidit, aut forsitan videbit. Opinionem suam sequentibus suffulcire conatur, quod infantes a partu ictero saepe corripuntur, excretionem bilis non impedita sed aucta, ut diarrhoea, qua laborant, et sterces aequae magisve etiam, quam sanitate substante, flavum plane testantur; quodque febre flava Indorum Occidentaliū colluctantes icterus invadit, ubi, cum alvus admodum fusa sit, et bilis in intestinis ventriculoque adeo abundet, ut crebro liberaliter rejiciatur, a nulla alia causa, praeterquam a bile in canali alimentario absorpta, potest oriri. Flavedinem vero, quae hoc in morbo incidat, a fero sanguinis ad putredinem nimis vergente proficisci posse, supra posuimus. Insuper, hisce praeceptoris nostri clarissimi argumentis aliud ab eo, quod in febribus intermittentibus, praesertim autumnalibus, accidere consuevit, petitum adjici potest;

potest; namque color cutis ictericus, quod multis in exemplis ipsi vidimus, in febribus hujusmodi se ostendit, et non aliunde, quam a bile in intestinis absorpta, quae, ob spasmum superficiei, frigore substante, cursum humorum ad interiora facientem, liberaliter fere semper secernitur, judicio nostro proficiscitur. Huic opinioni fidem quoque faciunt emetica et purgantia drastica adhibita, quae, uti auctores optimae notae testantur, ut icterus oriatur saepe faciunt. Quod non aliter, quam ductus hepaticos emulgendero, et excretionem bilis, et igitur absorptionem ejusdem in intestinis augendo, facere possunt. Ira quoque, quae icterum saepe movere dicitur, spasmum cuti inferendo, qui impetum humorum ad interiora et excretionem bilis auctam facile dare valet, forsitan agit. Haec autem admodum probabile reddunt, secretionem bilis adauctam, nonnullis in exemplis, et ejusdem in canali alimentario absorptionem, pro causa icteri proxima posse haberi. At excretionem bilis impeditam longe usitatissimam esse, memoria semper tenendum.

His

His causa de proxima dictis, ut paucula quoque de causis, quae morbum soleant excitare, proponamus necesse est.

CAUSÆ REMOTÆ.

Cum autem proxima icteri causa, ut supra ostendere sumus conati, plerisque in exemplis, excretio bilis impedita sit, causae remotae vel excitantes tales, quales hanc faciunt, bilemve in intestina descendere prohibent, sint oportet. Hae vero quadruplices esse videntur.

1. Bilis in vesicula fellis nimis viscida redita.

2. Tumores hepatis ipsius partiumve ejus vicinarum.

3. Calculi e bile confecti.

4. Spasmi.

1. *Bilis in vesicula fellis nimis viscida redita.*—Hanc icteri causis accensendam, et non immerito, uti videtur, putat Monroius.

Quomo-

Quomodo bilis in cystide per partium tenuiorum absorptionem adeo spissa possit reddi, ut per ductus absque difficultate nequeat descendere, et tandem in transitu inter duodenitunicas, potissimum circa ostium ductus communis, sistere periclitetur, intellectu haudquaquam difficile. Icterus vero ab hac causa oriundum non diu mansurum esse probabile; quae enim pressura bilem per ductum cysticum propulit, eadem per communem quoque brevi propellet. Morbum ab hac causa nonnunquam oriri, quod sequitur plane testari videtur. Multi paroxysmis icteri brevibus laborarunt, et bilem admodum viscidam, vitellumque ovi referentem, excreverunt. Hac vero excretionem facta, et nullo calculo similive in stercore notato, morbus ex toto decessit.

2. *Tumores hepatis ipsius partiumve ejus vicinarum.*—Hos icterum saepe movisse demonstrant incisiones cadaverum. Nec quidem aliter res sese habere potest, cum hepar et non pauca abdominis viscera se mutuo contingant. Hoc facillime facit, ut tumor
quili-

quolibet, vel in parte hepatis ipsius concava, unde ductus in intestina descendunt, vel in visceribus ei vicinis ortus, canales biliferos possit coarctare, vel ex toto comprimere. Quas partes tumores hoc efficere valentes occupare consueverunt, eae sunt superficies hepatis concava et inaequalis prope vel circa ductus; glandulae lymphaticae capsulae Glissonii propriae, quae tamen, cum ductus in cavo inter glandulas siti sint, morbum rarius excitare videntur; intestina, potissimum duodenum colique curvatura, pancreas, omentum, mesenterium, et tunicae ductuum ipsorum. Has aliquando morbo laborasse, et inde crassitiem sibi tantam, quanta lumen ductibus vel multum imminuere vel ex toto occludere potuit, adeptas esse, testantur Morgagnius Monroiusque senior. Hic concretionem etiam ductus communis circa ostium ejus in quodam aegroto, qui multa medicamenta totum per biennium ante mortem frustra sumpserat, se offendisse memorat. Morbum quoque excitare dicuntur distensio duodeni, unde unde nata, pars coli hepati

proxima stercore flatuve nimis repleta, gravitas. Si hae causae morbum revera movent, non opus est, uti tempus in modo, quo agant, exponendo frustra conteramus.

3. *Calculi e bile confecti.*—Nemo, qui factis operae in auctoribus diversis, qui hunc morbum sunt executi, evolvendis posuerit, ambigere potest, quin hi, omnibus aliis causis saepius forsitan, icterum moveant. Morbum autem ab hac causa originem deducere evincunt, non tantum auctorum testimonia, sed accessio ejusque decessio abnormis, dolore hypochondrii dextri acuto stipata, calculique ipsi in stercore saepe reperti. Ab eadem quoque causa proficisci potest, cum nullos in faecibus calculos diligentia summa potest reperire; namque, si calculi forma parum regulares sint, positura sua tantum mutata, modo bilem descendere pati, modo eandem sistere, possunt, in modum valvae agentes. Quinetiam calculi per ductus transeundo icterum facere, tandemque in canali alimentario liquefcere, possunt; quanquam res aliter plerumque sese habet. Namque solutu difficillimi

ficillimi sunt, et tantum ut liquecant absunt, ut, contra, per intestina transeuntes mole magnopere crescant, summamque aegroto molestiam faceffant *. Quae loca tenent, ea sunt saepe ductus hepaticus, saepissime vero ductus communis. Calculum quoque in ductu cystico situm icterum creare posse, satis probabile; si modo magnitudo ejus tanta sit, quanta ductus modo positos comprimere valet. Quomodo hi calculi fiant, magna ex parte ignoramus. Aliquis nucleus forsitan, quanquam fons unde hic possit oriri nos adhuc latet, datus partes bilis viscidas sibi attrahit, calculumque hoc modo progenerat. Qualis quoque aetas, qualis vitae victusque ratio ad horum calculorum formationem proclivitatem dent, nondum compertum habemus.

4. *Spasmi*.—Alii hos saepe, alii nunquam, icterum movere contendunt. Cum autem viri summi et eruditissimi et in unam et alteram sententiam concefferint, lites eorum componere

* Vid. praelect. Mon. M. S.

componere aggredi non modestiae juvenilis esse ducimus. Igitur argumenta, quae utrinque adhibeantur, quam brevissime referemus, nullam nostram opinionem proponere audentes.

I. Qui spasmos icterum concitare posse affirmant, ii modo sequente ratiocinantur. Rem ita sese habere, inquiunt, testantur, canalis alimentarii ad spasmos proclivitas manifesta, et icterus, Hoffmanno ipso teste, morbis spasmodicis, ut colicae convulsivae, hysteriae, ileo, &c. superveniens. Quid igitur obstat, intestinis adeo irritabilibus vitiisque spasmodicis ea exercentibus, quo minus spasmus cum ductibus hepatis propriis communicetur? Praesertim, cum ductus, quamvis structura eorum musculosa obscurior esse videatur, venenis admotis, nonnihil irritari confiteatur Hallerus; cum structura muscularis in totum fere corpus humanum, in systema sanguiferum lymphaticumque, in canalem alimentarium, in uterum et vesicam urinariam, in ureteres, in tubulos feminiferos, et in omnia alia forsitan vasa excernentia

tia

tia et fecernentia, quorum multa sunt plane irritabilia, diffundatur, quod fibras musculares ductibus biliferis non deesse admodum probabile reddit ; cum morbus saepe subito accedat et decedat, nullis calculis excretis ; cum affectus animi vehementiores, qui spasmodum corpori extremo plane, ductibus ipsis parum dubie, inferunt, icterum excitare soleant ; cumque, denique, multa cadavera hoc morbo extinctorum ab anatomicis accuratissimis incisa nihil in ductibus ipsis inhaerens, eosque obturans, nihil in duodeno ostium ductus communis occludens, in conspectum dederint.

2. Qui in sententiam contrariam iverunt, ii argumenta hujusmodi adhibere consuerunt.

Icterum a spasmo nunquam fere oriri demonstrant, ut illis placet, nullae fibrae musculares in ductibus semet ostendentes, et vesicula fellis ductusque ipsi, stimulis valentissimis admotis, se nunquam minima ex parte contrahentes. Igitur, inquiunt, merito ambigi potest, utrum ductus tantum virium muscularium, quantum ductus potest comprimere

primere descensumque bilis impedire, necne habeant. Nec argumentum analogicum a fibris muscularibus ubique fere invalescentibus petitum aliquid valet; namque non opus est, uti fibras quolibet in loco musculares adesse concedas, si nec cultro anatomico detegi possunt, nec stimulis mechanicis chemicisve parent. Icterus affectus animi concitatiores nonnunquam subsequi, nemo quidem inficias ibit. Quomodo vero excitatur? Non per spasmum ductibus illatum, sed per excretiones magis copiosas, irae nunquam non succedentes, et calculos ante in cystide sitos in ductum communem detruentes. Spasmus quidem duodeno, de cujus irritabilitate dubitari nequit, illatus, icterum, ostium ductus communis claudendo, fortasse movebit; hoc vero eundem spasmum ductuum, quorum irritabilitas admodum incerta est, excitari posse, minime probabit. Denique, argumentum ab incisionibus, quae nullos calculos in conspectum dederunt, deductum nihil ponderis habet; namque calculos

culos in intestina depulso nonnunquam deliquescere, supra comprehendimus.

RATIONIS QUA BILIS SANGUINEM INGREDIATUR,
EXPLICATIO.

Ab aliis physiologorum bilem, excretionem ejus impedita, per poros biliarios prius in venam cavam, deinde in reliquum systema sanguiferum, redire; ab aliis vero per vascula lymphatica in sanguinem devehiri contenditur.

Qui priorem in sententiam iverunt, in eam hoc modo suffulcire conantur. Cum liquores in ductus porosque biliarios immissi in cavam ingrediantur, et rem ita sese habere testetur Hallerus, quid, quaesumus, obstat, quo minus bilis, excretionem ei negata, idem iter relegere possit? Multa; namque liquores immissi, non absque summa difficultate, hunc cursum tenere solent, et, uti Monroius anatomicorum accuratissimus testatur,
ad

ad venam cavam per venas inhalantes, nisi partes rumpantur, earumque structura deleatur, nunquam perveniunt ; sed semper prius venam portarum, deinde cavam, per ramos hanc inter et venam portarum intercedentes, intrare consueverunt. Cum liquores igitur in poros biliarios immissi per eos, tanta cum difficultate, in cadavere, etiam in venam cavam penetrent, quomodo bilis, quae tanta vi per se regredi nequit, contra vim fluentumque totius hepatis sanguinis viam sibi patefacere potest ? Antequam hoc praestare valet, opus est, uti motus sanguinis in vena portarum bilisque secretio ex toto impediantur, et vasa sanguifera vacua et pervia relinquantur. Insuper, regressum omnium liquorum secretorum in sanguinem, reliquis in corporis partibus, magno valvularum ductuumque excernentium oblique plerumque introeuntium apparatu, quam maxime cavendum natura curavit. Eam igitur in hepate formando, quanquam structuram, quae consilio hujusmodi inserviat, demonstrare non possumus, non aliter egisse probabile.

Bilem

Bilem, postremo, e poris biliariis per ramulos venarum cavarum hepaticarum in cavam ipsam regredi ponere, cum nullum exemplum ejus simile toto in corpore sese ostendat, seculo hocce perspicaci, quod structuram usumque systematis lymphatici comperta habet, omnino indignum esse videtur.

Nos igitur in sententiam posteriorem volentes concedimus. Quae argumenta hanc opinionem sustentant, ea numerosissima sunt; eorum vero summi momenti tantum mentionem faciemus.

Nulla cujuslibet alius liquoris secreti pars sanguinem, uti omnes fatentur, aliter, quam per absorptionem, ingreditur. Quenam gravis igitur ratio reddi potest, cur bilis alio modo in sanguinem devehiri debeat? Vascula hepatis et superficiei ductuum interioris lymphatica numerosissima esse novimus. An ea alio officio hoc in loco, quam in caeteris corporis partibus, fungi probabile? Minime; namque partes bilis tenuiores in vesicula fellis constanter absorbere, ab omnibus concessum est. Nonne crassiores quoque, ex-

cretione impedita, totamve bilem absorbere possunt? Quin potestate hujusmodi instructa sint, vix ambigi potest, cum sanguinem rubrum e vasis effusum, pus, adipem, terram ossium, &c. absorbeant*.

Quo vero plus temporis in argumentis conquirendis non conteramus, ad duo experimenta a Monroio illustrissimo instituta, quae omnem super hac re dubitationem ex toto tollunt, decurremus.

Ductum communem cholodochum canis porcive ligavit, quod brevi icterus subsecutus est, et vasa hepatis lymphatica omnes bilis partes continere reperta sunt.

‘Æstate superiore, vasa lymphatica hepatis propria bile turgida viris doctissimis,’ inquit, ‘D. Black et Young ostendi, quorum posterior rem penitus cognoscendi studio inductus, liquorem ex illis emissum degustavit, quem omnes bilis genuinae dotes habere compertus est.’

Quinetiam ductum hepaticum ductumve communem cholodochum, partemque ductus thoracici infimam, vinxit, et nulla icte-

ri

* Vid. Praelect. Monroianas, M. S.

ri signa se ostenderunt. At omnibus animalibus, quibus ductum thoracicum ligaturae expertem reliquit, tota sanguinis massa paucis horis tingi consuevit. Cum autem hoc experimentum non semper rite procedat, quod ductus thoracicus fines diversos habet, receptaculum chyli aperiendum curavit vir sagacissimus, et omnibus in canibus porcisque, quibus vita aliquamdiu superfuerit, nullus icterus accessit.

Haec experimenta, quolibet mero ratiocinio theoriave longe potentiora, icterum a bile in massam sanguinis per vasa lymphatica devecta omnino pendere, satis superque demonstrant.

SIGNORUM RATIO.

Non omnia morbi signa, sed praecipua tantum, exponere, operae pretium fore putamus.

Flavedo oculorum et cutis.—Haec a bile parti sanguinis serosae admista plane proficitur.

citur. Citius autem in oculorum albo, ubi omnis, propter summam albedinem, coloris mutatio momento fere notabilis est, quam in aliis corporis partibus, sese ostendit. In cute postea apparet, nec mirum quidem; etenim huc arterias per extremas adducta subter cuticulam effunditur, et tela ipsa cellulosa, uti supra posuimus, morbo inveterascente, flavescit.

Faeces albae.—Stercus colore suo flavo impertitur, uti omnes norunt, bilis. Igitur, si hujus excretio impediatur, faeces protinus albescant necesse est. Alia praeterea praestit fiat bilis, motum nempe peristalticum excitat, concoctionemque alimenti promovet et expedit. Alvus idcirco, ea deficiente, dura evadit, concoctio imminuitur, acor in ventriculo invalescere incipit, et canalus alimentarius admodum perturbatur.

Urina obscure rubra, &c.—Hanc e ferescitate sanguinis, aliquo mucilaginosa, et quibusdam salibus conflata esse, compertum habemus. Cum autem, ictero substante, in totam sanguinis massam diffundatur evidenti-
tissime

tissime bilis, non est cur urinam obscure rubram evadere mireris. Quinetiam, si morbus diu maneat, reliqui liquores secreti, ut saliva, &c. eandem ob rationem, flavescent.

Dolor hypochondrii dextri.—Hic a spasmō, si modo unquam hoc in morbo subsit, vel a calculis per ductus descendentes, tunicasque eorum mechanice distendentibus et irritantibus, oriri potest.

Corporis universi torpor et lassitudo.—Haec explicatu difficilia. Hoc tantum dicere possumus, quod languor torporque canalis alimentarii, bile deficiente, oriuntur, qui forsitan, ob illam nervosam sympathiam, quae intestina inter reliquumque corpus intercedit, non satis quidem intellectam, in systema universum diffunduntur.

Cutis pruritus.—Hic a bile nervulos cutis irritante proficisci creditur, quod facere putatur sudori materiaeque perspirabili admista.

Nausea vomitionem, &c. movens.—Haec ab eo consensu, proh dolor! parum intellecto, qui partes laborantes inter et ventriculum interest, proficisci videtur.

Spiritus

Spiritus difficilis, et summa praecordiorum anxietas.—Motus diaphragmatis ductus biliferos calculis nimis distensos, igiturque non parum dolentes, agitet et dolorem iis adaugeat oportet. Rem ita sese habere comperientes aegroti aërem minus libere inspirant, sed spiritum frequentius trahunt. Hoc facit, ut sanguis in pulmonibus non satis distensus nimis accumuletur, quod in causa esse videtur, cur summa molestia anxietasve praecordiorum oriatur. Eadem signa movere possunt ductus et vesica fellis accumulatione bilis nimis distensa.

Quaecunque nonnulli aegri contemplantur, ea omnia iis flava videri dicuntur.

Si hoc unquam revera incidat, de quo auctores non pauci optimae notae ambigere non dubitarunt, ex humore oculi aquoso luteum colorem sibi adepto oriatur necesse est. Si enim specillis cujuslibet coloris tibi objecta contempleris, quaecunque vides, ejusdem coloris, cujus specilla sunt, esse tibi videbuntur. Igitur, humoribus oculi quolibet colore

colore imbutis, idem omnino incidat oportet.

P R O G N O S I S.

Qualis hujusce morbi exitus futurus sit, e causis, si cognitae sint, quam e gravitate etiam signorum, certius praefagies. De hoc autem quam paucissima verba faciemus.

Si calculi spasmodice morbum excitent, aegrotum, priore in exemplo tardius forsitan, in posteriore citius, ad sanitatem perductum iri, sperare licet. Morbus ab illis ortus, si diu maneat et medicinae nulla ex parte pareat, quotidie ingravescens, salus aegroti fere desperanda; namque non pauci ictero ab hac causa proficiscente extincti sunt.

Si icterus ab hepatitide pendeat, ut finis hujus, sic illius, admodum incertus est. Si schirrus hepatis inflammationi superveniat, icterus perpetuus evadere mortemque aegroto tandem inferre potest. Quandocunque, ut omnia quasi uno verbo comprehendamus,

a tumoribus duris fchirrifve oritur morbus, cum hi medicamentis faepe difficillime cedant, hydropemque venas vafave lymphatica comprimendo, eave debilitate cachectica, quam facere soleat morbi longitudo, moveant, aegrotus miserandus vix unquam convalefcit. Si, denique, ductus concreverint, fato concedat necesse est.

R A T I O M E D E N D I.

Confilia autem morbum depellendi quatuor effe videntur.

1. Ductus bile vifcida liberare.
2. Tumores hepatis ipsius partiumve ejus vicinarum tollere.
3. Calculos ductus obturantes in intestina propellere.
4. Spafmos, fi adfint, folvere.

1. Ductus bile vifcida liberare.—Quantum ad hoc attinet, morbum ab hac caufa pendere non ante novimus, quam bilis vifcida descendit et morbus decessit. Igitur nulla
remedia

remedia plerumque adhibere possumus. Si vero hanc causam morbum fecisse ulla ratione possemus comperire, quae medicamenta consilio responderent, ea sunt emetica forsitan sola, quae ductus agitando, bilemque in intestina propellendo, prodesse.

2. Tumores hepatis ipsius partiumve ejus vicinarum tollere.—Hi autem plerumque schirri sunt, quorum natura curatioque medicos omnium fere seculorum magna ex parte latuerunt. Igitur in exemplis hujusmodi parum auxilii aegrotantibus medicina promittit. Saluti vero humanae, quantum possumus, licet spes successus prosperi non affulgeat, nunquam non prospiciendum. Igitur ad remedium, quod anceps, potius quam ad nullum, decurrendum. Quae autem medicamenta huic consilio accommodari videntur, ea sunt cicuta, mercurius, et aquae forsitan nonnullae medicinales. Quantum cicutam spectat, ea, ut remedium in auxilium morborum hujusmodi promptissimum, a scriptoribus quibusdam Germanicis, potissimum a Storkio, laudibus summis fuit elata.

Votis nostratum vero non aequè respondit; periculum tamen ejus hoc in morbo facere convenit. Quod ad mercurium attinet, in obstructions omnigenas multo plus posse reperitur. In glandulas salivam fecernentes potissimum agit. Igitur, si pancreas, quod glandulis hujusmodi annumerandum, tumor invaserit, ut saepe incidit, eum forsitan tollet. Modice dandus diuque continuandus. Quinetiam aquae medicinales, praesertim salibus mediis imbutae, igiturque vi purgante praeditae, nonnihil forsitan prodesse possunt.

3. Calculos ductus obturantes in intestina propellere.—Remedia, quae huic consilio respondent, sunt emetica et purgantia leniora. Antequam vero ad haec confugiamus, si dolor hypochondrii dextri graviter urgeat, praesertim si ulla pyrexiae signa adsint, sanguis aegroto detrahatur, et regimen antiphlogisticum summa cum cura adhibeatur.

Emetica et purgantia, quantum ad hunc morbum attinet, illa motum peristalticum invertendo, haec eundem secundum naturam deorsum accelerando, ductus biliferos quasi emulgendero,

emulgendo, et igitur secretionem bilis et excretionem augendo, plane agunt, et hoc modo calculos in ductibus inhaerentes in intestina propellere possunt. Emetica vero, si non calculum facile in intestina depellunt, ut ductibus arctius inhaereat facere, morbumque igitur graviolem reddere, possunt. Hoc monet, ut caute, et non saepius, nisi brevi profint, ea adhibeamus. Quae purgantia danda sunt, ea viribus suis stimulantibus bilem quam plurimum referre debent. Hujusmodi sunt aloetica salesque medii, quibus saponem et amara nonnulli adjungere consueverunt.

Si haec signa morbi non tollant, ad opium, quod vi relaxante praeditum est, ad fomenta partibus externis admovenda, ad balneum tepidum, et ad liquores tepidos in alvum liberaliter immisos, decurrendum est; quae ductus relaxando, ut calculus facilius descendat, forsitan facient. Sic haec omnia in morbum nihil possunt, exercitatio est adhibenda, quae ad calculum e ductibus expellendum nonnihil potest conferre; si vero dolorem et reliqua

liqua signa augere incipiat, ea protinus abstineatur.

4. Spasmos, si adsint, solvere.—Quae remedia huic consilio accommodantur, ea sequuntur, opium, nempe, fomenta externa et interna, quorum mentionem jam injecimus; lenis alvi purgatio, quam omni in exemplo icteri necessariam reddit alvus perpetuo adstricta; missio sanguinis, si notae pyrexiae semet ostendunt. Emeticis vero abstinendum; namque vi irritante spasmos, Hoffmanno teste, graviores efficere consueverunt.

F I N I S.

Dupl

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE

Electricitate et Operatione ejus in
Morbis Curandis.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,
PRO GRADU DOCTORATUS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit
ROBERTUS STEAVENSON, A. M.
BRITANNUS.

Soc. Med. Sod. nec non
Soc. Phys. Chir. Soc. Hon.

- “ Nil mortalibus arduum est.
- “ Coelum ipsum petimus stultitia : neque
- “ Per nostrum patimur scelus
- “ Iracunda Jovem ponere FULMINA.

Q. HORAT. CARM.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXVIII.

Juveni ornatissimo
G U A L T E R O O G I L V Y,
A R M I G E R O,
Filio natu maximo
Joannis Ogilvie de Innerquharity,
Equitis Aurati,
Omnibus, ob morum comitatem,
Illi, tam ob familiaritatem,
Dum in Academia Andreapolitana
Philosophiae studio per triennium versabantur,
Quam ob amicitiam
Qua sibi inde devinxit,
Charissimo;

Nec non,
Senatori illustrissimo
J A C O B O W I L K I N S O N,
A R M I G E R O,
In rebus publicis,
Æque ac privatis administrandis,
Spectatissimo,
Ob morum suavitatem et elegantiam,
Ob vitae quinetiam probitatem,
Insigni;

Denique,
Eruditissimo
J O A N N I B U R N, M. D.
Artem Appollinarem apud Bervicenses,
Summo cum honore suo,
Et civium salute,
Exercenti,
Æque ob praecepta in re medica,
Dum, illo auspice, aegros quamplurimos
Per triennium visitabat,
Colendo semper et venerando,
Ac ob consilium amicitiamque,
Quibus se dignatus est,
Dum in academia Edinensi,
Per quadriennium studio medicinae incubuit;
Haece studiorum primitias
Laeto Animo dicat

A U C T O R.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

Electricitate et Operatione ejus in Morbis Curandis.

SICUT genus humanum ex statu inculto et barbaro, ad morum comitatem et urbanitatem progreditur sensim, ita philosophia ex primo quasi diluculo ad perfectionem procedit. Uno in seculo, casus fortuitus vel ingenium profundum diversis artibus et scientiis originem praebuit, seculorum autem sequentium industria et experientia magnopere hasce excoluit. Tametsi non nobis videtur, antiquos recentioribus ingenio secundos fuisse, attamen hi sua experi-

A

entia

2 DE ELECTRICITATE.

entia ad illorum ingenium accedente, plurimis scientiae partibus, et praecipue phycis, illis longe praeceunt.

Scientia ita sensim ad statum cultum perveniente, electricitas non nisi in seculo praesenti in lucem prolata erat; quamvis enim scriptores antiqui corpora memorabant, quae post frictionem corpora leviora ad se adtrahendi virtute praedita erant; nihilominus, hoc ex fluido jam electrico dicto pendere omnino nesciebant. Fulgur, olim quasi Deo ipsi sacrum, et mortalium impiorum flagellum, ducebatur; hodie autem per systema mundanum quaquaversum dispergi, et aegris sanitatem reddere, repertum est; ex fluido enim pendet electrico, quod aequae e terra excitari ac nubibus extrahi potest, et per quod unumquodque fulguris phaenomenon imitari queat.

Phaenomena quidem plurima ex hoc fluido originem ducere, quarum causae philosophis seculi prioris omnino erant ignotae, jam recte intelliguntur; monstraverunt enim nostri auroram borealem, terrae motus, turbines,

bines, meteora, &c. a fluido electrico prorsus pendere. Electricitas multa praebet phaenomena, quae ad animi oblectationem, quam ad vitae commodum, aptiora fuissent, nisi Franklin ingenio praestantissimus, scientiam ejus de electricitatis viribus ad fulguris ictibus periculo plenis obviam eundum, et Jallabert suam ad morbos sanandos fauste converterant; etsi autem plurimi cognoscuntur electricitatis effectus, nobis tamen affirmare licet, multos adhuc tenebris involutos esse.

Quamvis electricitatem inter remedia maxime pollentia hodie merito locum habere conceditur, vires adhuc, per quas ex corpore humano morbos tollit, haud satis cognoscuntur; quamobrem empirice quasi utitur. Statuimus igitur Modum Operandi ejus, quam optime possumus, explicare et dehinc Morbos enumerare in quibus curandis maxima pollicetur: Imprimis autem

DE MODIS APPLICANDI,

pauca sunt dicenda. Fluidum electricum plurimas possidet qualitates maxime mirabiles,

4 DE ELECTRICITATE.

biles, quarum paucas attentione nostra praecipue dignas enumeremus, quia rationis applicandi, et forsitan agendi explicationi, interserviant.

1mo, Systema terrestre undequaque pervadit, adeo ut corpora omnia certam possident quantitatem quasi latentem, et hac sub conditione, corpora fluido electrico fatiari, et fluidum electricum aequilibrium et requiem tenere, dicuntur.

2do, Frictione quorundam corporum, e. g. cylindri vitrei, &c. aequilibrium et requies turbantur, et tunc temporis *excitari* fertur.

3tio, Ex corporibus quibusdam extrahi et alibi deduci, in aliis accumulari et densari, et in omnibus situs mutari, potest: Dehinc corpora, quoad fluidum electricum, in duas dividuntur classes, nempe, Excitantium, quae *Electrica*, et Deducentium, quae *Conductores*, appellantur. Ad classem posteriorem pertinent metalla, fluida vel humida, carbones et terrae micaceae; corpora fere omnia alia inter electrica enumeranda sunt. Porro, observandum est, corpora quae fluidum electricum

cum

cum excitant non id deducere, quam ob causam *Non-conductores*, et ea quae ducunt haud excitare, atque adeo *Non-Electrica* designantur.

4to, Siquando aequilibrium turbatur, e. g. si in corpore quovis fluidum electricum accumulatur, sive ex quovis tollitur, sive in cujusvis corporis parte vel superficie una accumulatur et densatur, dum ex altera ejusdem superficie auferatur, (quod in experimento Lugdunensi accidit) conductore admo- to, infinita et pene incredibili velocitate aequilibrium renovatur.

5to, Constante alios aliis anteponit conductoribus, etsi longe ex cursu recto deflectitur, e. g. carboni metalla, et fluidis anteponit carbonem ; proximis autem itineribus, (caeteris paribus) aequilibrium petit.

6to, Subtilitate et mobilitate gaudet eximia, adeo ut corpora ducentia facillime pervadit, atque *Electricis* (e. g. vitro, &c.) insidet, quamvis haec non pervadit.

Ex hisce proprietatibus electricitatis ad corpus humanum tres sunt applicandi modi, quorum

rum uno, qui *Insulatio* vocatur, fluidum electricum excitatum interventu electrici, quo minus ad corpora circumjacentia transiret, prohibetur, unde necessario in corpus humanum cumulat. Dum haec perficitur operatio, fluidum electricum corporis latebras unasquasque intimas pervadit, et ad aërem externum gradatim celeritate pluri vel minore, pro humiditate siccitateve aëris, per porum unumquemque evolat, et fluida secum ducit. Hicce modus applicandi, fluidi electrici excitati qualitates nativas exhibet, perspirationem affatim adauget, cordis et arteriarum pulsationes quodammodo accelerat, sudorem saepe elicit, et secretiones universas promovet.

Si corpori insulato et fluido electrico excitato plus justo onerato *Conductor* subito applicatur, fluidum redundans illum maxima petit velocitate, et (dummodo accuminatus non sit) forma scintillae luminosae vix corpus relinquit, atque parti dolorem et ruborem per impulsu suum infligit; vel si conductori insulato et fluido onerato corporis humani pars quaevis applicatur, scintillam

lam et ictum accipit. Horum modorum prior eisdem pene ac insulatio edit effectus, stimulo topico mechanico conjunctos, posterior vix alium praeter stimulum praebet topicum mechanicum. Si igitur effectus generales aequae ac stimulum topicum desideramus, *Scintilla* aegro insulato extrahenda est; sin autem stimulum topicum solum volumus, *Scintilla*, ei non insulato, danda.

Si fluidum in superficiem unam corporis ‘*electrici per se*’ dicti, e. g. laminae vitreae vel phylae accumulatur et densatur, ex altera superficie copia aequali pellitur; electrica enim non nisi nativam possunt tenere fluidi quantitatem, quamvis locus vel distributio ipsius mutari queat; in superficie una igitur diceremus fluidum, in altera, materiam praeponderare. Quamprimum autem communicatio unam inter alteramque superficiem applicatione conductoris constituitur, aequilibrium velocitate plure aut minore, pro ratione superficiei electrici, condensationis fluidi, et conductoris perfectionis, et impulsu forti revocatur, velocitas enim et impulsus
fluidi

8 DE ELECTRICITATE.

fluidi electrici, aequae ac aliorum fluidorum vi resiliendi gaudentium, densatione augetur. Dum fluidum electricum in superficiem alteram phyalae vel laminae vitreae cumulatur, *Onerari* fertur, et si corpus humanum (quod fluidum electricum non nisi ope humorum ducit) communicationem unam inter alteramque superficiem instituet, aequilibrium per corpus renovatur, corpus ictum accipit accerrimum vel *Succussionem*, et phyla *Explo-di* fertur. Huic nomen *Succussus* imponitur, et fluidum hoc applicandi modo systema partim tantum, maxima autem pervadit velocitate; itinere enim rectissimo aequilibrium et diffusionem petit aequabilem.

Quoad igitur electricitatis ad corpus applicationem, Insulatio plurimis in morbis sine periculo, et multis commodo, adhiberi potest; Succussus paucis tantum et in hisce summa saepe prudentia. Scintillae quam Succussus magis, quam Insulatio minus, frequenter admittendae sunt.

Dum conductorum acuminatorum dotem, scilicet fluidum electricum cumulatam silen-

ter

ter et sine scintilla e corporibus subito extra-
hendi, in animo versabam, quarta applicandi
forma, quae commodum pollicetur, mihi per-
venit in mentem, quae, ut ab aliis distingua-
tur, *Penicilla* nominarem. Puncta fluidum
excitatum avide attrahere apprime notum est;
si igitur corpori humano insulato, et fluido
electrico plus jure onerato, admoveatur con-
ductor cuspidatus, fluidum exuberans, sine
impulsu, simul sine dolore, hac ex parte for-
ma penicilli luminosi extrahetur; unde co-
pia et velocitas fluidi per partem quamcun-
que placuimus transeuntis multum augean-
tur, et si spatium per quod fluidum effugit
amplificarem, tantum necessarium erit mu-
crones numero augere. Nulla adhuc feci ex-
perimenta, quamvis mihi est in animo quae-
dam ad hoc spectantia instituere; probabile
enim mihi videtur, quod ad tumores Schir-
rhodeos solvendo, in quibus suppurationem
omnino praecaveremus, admodum utile fo-
ret; forsan etiam in quibusdam Phlegmasiis
commodo administrari posset.

10 DE ELECTRICITATE.

Antequam huicce dissertationis parti finem imponamus, observandum est, medicos electricitatis exhibitionem raro sat diligenter prosequi; haud enim oblivisci debemus, quod, etsi electricitas morbos quosdam subito et quasi incantatione tollit, in aliis tamen diuturna est utenda perseverantia; et, quamvis post spatium bimestre vel trimestre nullum ex illa aeger accepisset commodum, nequaquam tamen desperandus est successus; morbos enim haud aliter curandos post sex etiam menses sustulit *. ‘Shenstone’ autem dixit ‘patience is a panacea; but where is it to be found, and who can swallow it.’

DE MODO OPERANDI.

Ex animadversionibus hisce de applicandi modis, nobis conjicere liceat, electricitatis operationem diversam, secundum applicationis dissimilitudinem, fore; et revera compertum habemus, succussionem nimiam eodem ac ictus vehementes modo vitam prorsus extinxisse,

* De Haen ratio medendi,

tinxisse, applicationes autem leniores membra torpida et quasi mortua ad vitam revocasse.

De Modo Operandi in duas abiere partes viri docti, quarum altera vult electricitatem pro stimulo simpliciter agere, altera autem plurimis argumentis stabilire conata est fluidum electricum in corporibus viventibus sensationem et motum perficere, vel idem cum Fluido Nerveo esse *; et dehinc, fluidum electricum paralyfin tollere, vis nerveae copiam augendo, et itinere suo impedimenta movendo, crediderunt.

De priori autem opinione prius loquendum est; et ut illius in veritatem accurate inquiremus, stimulantium, ut et electricitatis, quibusdam in morbis effectus spectemus.

Stimulantia in fibram nerveam vel sentientem tantum agunt, quod ex nervi sensibilitate et quarundam sensationum intollerantia accidit; et dehinc musculorum, praecipue sanguinis circulationi inservientium, contractiones aequae frequentia ac vi adaugent; nullum ergo, nisi quoad ob acrimoniam corrumpant

* Deshais a Montpellier.

gant vel rodunt, effectum in fibram non sentientem primum edunt.

Electricitas, e contra, Paralyfi medetur; vires autem ejus stimulantur hoc in exemplo phaenomena haud explicabunt; nervum enim neque sensatione nec motu gaudentem, et idcirco stimulo non excitandum, suscitatur, et hujusce sensibilitatem et vires re-dintegrat.

Electricitas Amenorrhoeam amovet, et fluxum menstruum sexus sequioris, sanitati maxime necessarium, saepissime restituit, eo ut Franklin, qui multoties electricitate hoc in morbo usus est, affirmat illam raro expectationem suam fefellisse. Stimulantibus autem fortissimis saepe saepius pertinaciter resistit Amenorrhoea, et medicorum conamina deludit; sic, vinum et exercitium cordis et arteriarum pulsationes, magis quam electricitas, accelerant; si ergo hujusce effectus stimulo solo penderent, vinum, &c. magis ad hoc pollerent propositum; sed experientia hanc non ratam facit consecutionem.

Tumores

Tumores * scirrholei fluido electrico interdum solvuntur, nequaquam autem per vim stimulantem; ex stimulo enim suppurationis potius timenda foret, et revera scintillae electricae, quae manifeste stimulant, suppurationem properant.

† Calculorum per ureteres transitum accelerat electricitas; stimulantia autem potius impedirent; quicquid enim ureteres irritat, spasmos inducit, et ureteris lumen angustum reddit, atque idcirco hoc in morbo nobis vitanda foret.

‡ Electrizatio calvitiam amovet, et capillorum incrementum promovet, quae vi stimulantibus haud tribuenda sunt.

Dehinc nobis concludere fas esse videtur, quod, etsi vim stimulantem mechanicam ex momento ipsius pendentem, Electricitati certo in modo applicatae haud recusemus; qualitates tamen aliae in calculum operationis suae sunt accipiendae, ut, Praxeos rationem praefinire, Indicationes idoneas statuere, et quibus

* Med. Comment. v. 4. p. 82.

† Wesley's desideratum.

‡ Carmichael tentamen, p. 33.

quibus in morbis commodum ab illius usu expectandum est praedicare, queamus.

Cum ergo monstravimus, hanc theoriam electricitatis effectuum horum explicationi imparem esse, sententiam a Deshais editam perscrutemur, et argumenta ad opinionem suam confirmandam allata consideremus.

1mo, Dicit, collisiones fluida inter et solida animalium fluidum electricum in corpore sponte latentem excitare, et hoc manifestum esse redditum per id quod animalium crinibus obtinet; si enim eorum capilli in tenebris fricantur, fluidum electricum ex hisce evidenter effugere. Observandum est autem, hoc non a potestate pendere animalibus viventibus peculiari, verum ab *electrici* (nempe crinum animalium) frictione excitatum esse.

2do, Affirmat nervos, prae aliis systematis partibus, fluidum electricum ducere; quia, si canem viventem, postea quod grandem denudaveris et secueris nervum, electrizares, radii luminosi ex nervo jaculantur. Hoc iterum non ex intima nervi fabrica, verum humiditate qua obtegitur, et ex acuminato-
rum

rum viribus nuper memoratis, pendet. Nervi electricitatem imperfecte tantum ducunt*.

3tio, Existimat fluidum electricum, vel (quod secundum illum idem est) nerveum ad cerebrum, Tactus sensationem ad communicandum non redire, verum ad corpus quod tangimus transire. Huic autem respondemus, quod corpora aequali copia fluidi electrici gaudentia sibi invicem electricitatem non communicant; fluidum autem electricum inter corpora electricis non disjuncta aequae diffunditur, et hac sub conditione, nulla electricitatis ostendit signa; rebus igitur sic sese habentibus, neque corpus nostrum nec vicina sentire possemus.

Porro, observandum est, quod energia nervea, aequae si *conductore*, ac si *electrico* nervus ligatur, prorsus dirimitur. Argumentum, denique, quod hanc theoriam ex toto subvertit adhuc restat; nam, si hoc obtineret, et ex systemate vivente fluidum electricum extraheremus

* Ab experimentis compertum habeo, nervos siccos haud omnino, recentes autem facile, fluidum electricum ducere, quamvis vix aequae ac corpus integrum.

heremus nativum, vim nerveam etiam tolleremus, et, si partim vim nerveam pro rata parte minueremus, res autem neutiquam ita sese habet.

Hicce ergo repudiatis, rationem Operationis electricitatis timide et diffidenter attingamus, et ideam nostram hac de quaestione in medium proferamus: Imprimis autem quasdam fluidi electrici qualitates, quae nobis actionem suam in corpus humanum investigantibus auxilium ferant, enumerabimus.

Nemo electricitatis peritus ignorat, fluidum electricum excitatum, fluidorum per tubulos Capillares transeuntium velocitatem plurimum augere; dehinc plantarum succos et incrementum promovet. Per subtilitatem et tenuitatem eximiam systematis humani vasa etiam minima pervadit; quapropter crederemus, fluidum electricum, cum per systema copiose transit, fluidorum per vasa minima progredientium velocitatem adaugere, absque cordis et arteriarum auxilio. Nos non fallit haec opinio; electrizatio enim simplex

plex vel insulatio* perspirationem plurimum auget, et sudorem copiosum interdum elicit, etsi cordis et arteriarum pulsationes vix accelerat.

Ex hisce fluidi electrici excitati qualitatibus, nempe, subtilitate eximia, per quam corpora ducentia pervadit, velocitate immensa, qua inter corpora semet uniformiter diffundere proclivis est, potestate qua fluidorum per vasa etiam minima transitum accelerat, et postremo, ex proprietate per quam fluida Electricum Fluidum ducunt, Operationis suae in Morbis Curandis explicationem conabimur.

Ut investigationem hanc ritu meliori prosequamur, atque ut Theoria nostra clariori luce appareat, quaedam de indole et causa proxima morbi pertinacissimi, (nempe Paralyseos), in quo sublevando electricitatis vires experientia apprime fanciuntur, in medium proferamus necesse est.

Paralyfis pro ortu suo duas agnoscit causas proximas dissimiles, scilicet, systematis

C

nervei

* Abbe Nollet, Phil. Trans. V. 10. 384.

nervei Compressionem, et statum qui Collapsus vocatur. Electricitas Paralyfin ex collapsu pendentem tantum tollit ; at, in plerisque ex compressione originem ducentibus, nocet ; collapsus igitur naturam, vel nervorum indolem, ex quo pendet Paralysis ‘ ex collapsu dicta,’ praecipue indagabimus.

Omnibus patet, sanguinis circulationem, et vasorum sanguiferorum tensionem, ad Vim nerveam in systemate vivente gignendam et servandam, aequae esse necessarias ; quapropter cerebrum vasorum numero, et forsan horum divisione et distributione intima, prae caeteris longe eminet visceribus. Fibrillae porro nerveae ubique vasculis minimis suppeditantur sanguiferis, et, secundum anatomia peritissimum Monro seniore, * ‘ The nervous cords have such numerous blood-vessels, that after their arteries only are injected, the whole cord is tinged with the colour of the injected liquor.’

Nervos vasis sanguiferis energiam suam prorsus debere, quotidiana monet experientia ;
 sic,

* On the nerves.

fic, vasorum tensione per Haemorrhagiam sublata, sanguinis per cerebrum et nervos circulatio imminuitur, et vis nervea aequalem patitur diminutionem; ulterius progrediente sanguinis effusione, nervi vi sua privantur, et, si sanguinis iter per artum qualemcunque impeditur, hoc membrum vim nerveam amittit, et paralyfi brevi corripitur.

Vim nerveam, e contra, ad vasorum actiones aequae necessariam esse servandas, nemo negabit. Vis autem muscularis vel nervea arteriarum, per vasa intervallo longissimo ex corde diffusa, sanguinis circuitum praesertim promovet; haec enim ferme nullum ex corde accipiunt auxilium; quapropter, si fibrae eorum musculares vi nervea privantur, circulationem sustinere non possunt: Dehinc, in quibusdam paralyticis brachio laeso deorsum pendente ad carpum Arteriarum Pulsationes deprehendes, quae, sursum ad perpendiculum brachio elevato, prorsus evanescunt; et in omnibus fere qui hoc morbo tenentur arteriarum radialium pulsationes in brachio paralytico, quam in sano vel alibi, debiliores sentiuntur.

sentiuntur. Quamvis igitur cordis vis integra manet, sanguis in vasa membrorum paralyti laborantium minutiora haud propellitur, et vasa collabescunt.

Quacunque de causa paralytis originem ducit, pars morbo vexata vi nervea orbatur, et motus muscularis tollitur; dehinc sanguinis per membra morbida circuitus plurimum debilitatur, et in vasis capillaribus, ‘ praecipue nervorum paralyticorum,’ imminuitur, vel prorsus deficit. Tametsi causa quae primo paralyti originem praebuit amoveatur, (scilicet cerebri vel nervorum compressio), paralytis nihilominus haud raro permanet, et deinceps ex collapsu pendere fertur; ex laesione autem organica, vel partium nervos constituentium non constat; electricitate, enim saepe subito amovetur, quae nervorum dilacerationes sanare non subito potest; collapsus igitur Causa Continens aliunde est petenda.

Sanguinis circulationem et vasorum tensionem, in cerebro praesertim et nervis, ad sensationem et motum conficiendum necessarias esse; circulationem quinetiam et vasorum

rum

rum tensionem in nervis paralyfi laborantibus penitus deficere, nuper monstravimus. Quamvis igitur causa paralyseos primaria tollitur, adeo ut nervos quo minus munere suo fungantur non amplius impedit, nervis veruntamen aliquid deest, sine quo munera perficere nequeunt, nempe, fluidorum in vasis sibi propriis circulatio, quae autem non redintegratur, vi nervea deficiente. Circulationis igitur defectus in vasis nervorum propriis, paralyseos ex collapsu causam proximam constituere videtur.

Plurima morborum phaenomena sententiae nostrae verisimilitudinem suppeditant; e. g. * artus ex quibus haemorrhagia profusa evasit debiles interdum, vel etiam paralytici, permanere, licet systema generale sanitatem et vires pristinas recuperaverit. Rheumatismus chronicus, artuum extenuatione concomitatus, ex vasorum debilitate et circulationis defectu manifesto pendens, paralyfi ex collapsu affinis est, et hunc

* Med. Comment. vol. 3. p. 292.

hunc in morbum saepe terminat; nervi enim energiam ex vasorum suorum tensione imminuta amittunt, et haec, tensionem post Haemorrhagiam, &c. propter vim nerveam imminutam, non recuperant.

Si, rationem per quam natura effectus sedantium vel systema nerveum debilitantium nocivos praecavet, animo contemplemur, Theoria nostra probabilitati adhuc consentanea videbitur. Causae debilitantes (sicut contagium, &c.) systemati applicatae, si fortissimae sunt, vitam subito dirimere possunt; si autem non tantopere pollent, cerebri et nervorum energiam imminuunt, quae energia vix nisi per febrem vel vasorum actionem crescentem renovatur; unde jure suspicamus, cerebrum per se, sine vasorum aucta actione, energiam suam reficere non posse. Quaedam praeterea, ni fallor, apud auctores narrantur exempla paralyticorum ex morbo febre superveniente solutorum, et paralyfis ‘a collapsu dicta,’ causis ex sedantibus (sicut venenis, &c.) saepe oritur. Iterum, siquando paralyticus ex electricitate

tricitate commodum accipit, prima valetudinis signa membrorum morbo detentorum molis incrementum cito consequitur, quod nutritionis accessioni, quam fluidorum per artus circulantium augmini, non tantopere tribuamus.

Ex hisce et plurimis aliis observationibus, nequaquam ambigi videtur, quin nervi ex vasis sibi propriis aliquid, aequè ac cerebro, energiae suae necessarium accipiunt, sine quo munere suo fungi non possunt.

Cum systema sanguiferum et nerveum in sese mutuo agunt, et pro energia invicem alii aliis nituntur, si utriusvis energia abolitur, alterius etiam desinere oportet; neque cuiusvis vires restitui possunt, donec omnia quae reactioni obstant sublata sint, et motus vel actio in systemate alterutro inchoatus fuerit. Nervi autem, sine quodam accepto ex vasis sanguiferis auxilio, operationes suas nec incipere, neque inceptas servare, possunt; quamvis enim ex Cerebro aliquid sensationi ac motui ut rite perficiantur necessarium, ex Vasis etiam sanguiferis sibimet propriis hisce func-

functionibus aequè necessarium aliquid accipiunt. Vasa e contra energia nervea orbatâ fluida per se propellere non valent; nervi idcirco a vasis id cuius indigent non obtinent.

Electricitas (sicut supra observavimus) qualitate fruitur peculiari fluida per tubulos, et praecipue capillares, celeriter devehendi: Cum ergo fluidum electricum excitatum corporis vasa minima pervadit, fluida per vasa minima secum properat, et eorum lumina amplificat; haec iterum elasticitate praedita simplici contrahunt. Hisce reiteratis, vasorum actiones et fluidorum circuitus renovantur, nervi ex vasis quicquid egent ad energiam suam recuperandam accipiunt. Energia nervea, eo modo renovata, fibris vasorum muscularibus impertitur, quae iterum circulationem per fluidum electricum inceptam servant, atque ita vis nervea stabilitur et paralyfis amovetur.

Si energia nervea tam per vasa nervorum, quam cerebri corticem, quaquaversum ingredientia

dientia fecernitur, ficut * MONRO celeberrimus ‘ ferme procul dubio’ comprobavit, doctrina noſtra eo clarior reddetur ; nam, ſi circulatio per nervos paralyſi affectos (quod monſtrare conati ſumus) prorſus vel ferme impeditur, energia nervea nequaquam fecerni poteſt ; quamprimum autem Electricitate circulatio renovatur, energia nervea iterum fecernitur, qua rurfus circulatio ſervatur.

1mo, Nonne pendet morbi repentina ſublevatio, quae ab Electricitatis uſu paralyticis interdum accidit, ex ſanguine fluidum per electricum ad nervos proveſto ? Nonne etiam ſenſus et motus abolitio, ſaepe poſt Electricitatem praemature deſertam eveniens, a circuitu rurfus deficiente pendet, propter energiam nerveam haud uſque adeo renovatam ut vaſorum actiones ſuſtentare queat ?

2do, Nonne pendet artuum paralyticorum incrementum magnitudinis velox, quod

D

dum

* Praelectiones anat.

dum aeger utitur Electricitate locum habet, ex fluidis in vasa artuum capillaria per fluidum electricum devectis? Nonne igitur artuum paralyticorum decrementum ex fluidorum circulantium inopia et vasorum collapsu, plus quam ex vero nutrimenti defectu, pendet? Quod, si conceditur, argumentum hoc, Nutritionem per nervos perfici verisimile faciens, funditus subvertit.

Electricitas fluorem menstruum cito, interdum etiam dum electrizatur aegra, adigit, quod nisi accidit *Leucorrhoea* levis primo allicitur, et posthac menstrua erumpunt. Hoc iisdem pendet ex principiis, nempe, fluidorum in vasis minimis acceleratione et secum translatione, eo modo fluidum electricum vasorum Uteri, ex quibus profluit fluor menstruus, lumina extendit. Forsan quibusdam in exemplis fluidum electricum, aequè vasorum ac uteri ipsius, spasmos solvit; cum autem structurae qua musculus sese contrahere pollet, nosmet prorsus ignaros fatemur, operationem suam in spasminis solvendis nequaquam explicare aggrediemur.

Eodem

Eodem modo Calculorum ex ureteribus propulsio exponitur. Calvitiem quinetiam amovet, fluidorum, per glandulas crines fecernentes, vel crinum bulbos, circulationem promovendo.

Observationibus de Electricitatis in morbis tollendis Operatione peractis, de Morbis in quibus cum utilitate jam adhibita fuit, et de hisce quibus tempore futuro Theoria nostra solamen pollicetur, nunc dicendum est; et imprimis,

DE FEBRIBUS.

Electricitas Febres curavit Intermittentes *; Wesley tertianas et quotidianas, et † Lindhoult quartanam pertinacissimam, electrizatione amovebant. Intermittentes ex cerebri energia imminuta pendent, et quicquid systematis tonum suppeditat vel reficit, paroxysmos impedit, morbumque amovet; dehinc

* Desideratum.

† Memoire sur maux gueris par elect. vide Med. Com. v. 1. p. 372.

dehinc verisimile videtur, electricitatem morbum sufferre fluidorum circuitum per vasa cerebri et nervorum promovendo, atque ita energiam nerveam renovando. Nonne eodem modo Febres Continuas, praecipue Nervosas dictas, subito tolleret? *Insulatio* saltem tuto hisce adhiberi posset.

† CYNANCHEN TONSILLAREM abstulit; hic, mehercule, quodammodo stimulo topico solamen retulit; scintillae enim ex partibus vicinis extractae erant, et sat compertum habemus, stimulos, parti inflammatione vexatae proximae applicatos, inflammationem imminuere; forsan autem aliquid commodi ex fluidi electrici subtilitate emanabat, spatio enim temporis minimo morbum abripiebat.

RHEUMATISMUS CHRONICUS maximum ab electricitate accepit auxilium. Ex variis hujusce morbi phaenomenis, pro Causa Proxima, circulationis in vasis minimis defectum et horum irritabilitatem, cum majorum debilitate, agnoscere nobis videtur. Eo ut hancce
ideam

† Ferguson's introd. p. 125.

ideam probabilem reddamus, causas remotas, symptomata, sequelas, et morbi medelam, spectemus.

Pro Causa Remota, vasorum partis affectae actiones pernimum et diu auctas, quod in Rheumatismo locum habet acuto, vel distortionibus articulorum subitis, vel contusionibus, Rheum. Chron. plerumque fatetur; musculorum autem exercitatio nimis diu protracta, vel conatus vehementes horum debilitatem inferunt; debilitas quinetiam irritabilitate saepe comitatur, praecipue post Phlegmasiam.

Symptomata sunt *pallor* et *frigidity* partium morbo detentarum, quae circulationem debilem ostendunt; corporis enim calor ad sanguinis circuitum palam alligatur arctissimo nexu. Partium harum *siccitas*, etsi corpus alibi sudore manat, sanguinem in vasa minima non propelli demonstrat.

Articulorum rigor, crepitatio et dolor, si quando moventur crura, synoviae vel liquorum juncturas lubricantium inopiam indicant.

Artuum extenuatio eadem ex causa (nempe circuitus in vasis minoribus defectu) pendet.

Dolores

Dolores faevi quibus aegri, post temperiem vel aëris gravitatem subito mutatam excruciantur, vasorum irritabilitatem monstrant, ob quam distensiones vel contractiones solito majores aegre ferunt.

Sequelae sunt juncturae immobilitas, vel interdum anchylosis, ex cartilaginum abolitione, et paralyfis ex collapsu, causas olim designatas agnoscens.

Medela efficitur per medicamenta, *imo*, quae systematis tonum revocant, et eo modo irritabilitatem amovent; horum exempla sunt cortex Peruvianus et balneum frigidum. *2do*, Quae sanguinis per vasa circuitum promovent, dehinc rigorem, &c. tollunt; inter haec sunt stimulantia, frictio quae fluidorum circulationem mechanice promovet, et exercitium. Dehinc colligimus, fluidum electricum Rheumatismum sublevare Chronicum, sanguinis per vasa debilitata circuitum promovendo, eo modo vim nerveam et muscularem renovando. Nonne *Penicilla* in rheumatismo acuto commodo, praecipue post venaesecutionem, adhiberi possent?

AMENTIA Phrenitidem interdum sequitur, et ex circuitus, in vasis cerebri inflammatione praegressa debilitatis imminutione, quibusdam in exemplis pendere videtur. Hic *a priori* expectemus insulationem, circuitum promovendo per vasa minora, et forsan scintillas vel penicilla partibus cerebro vicinis abstracta, prodesse.

PARALYSIS.

De electricitatis utilitate hoc in morbo alibi locuti sumus ; et ab antedictis spei locus est, si paralyfis ex collapsu pendebat, electricitatem utilem fore. De Haen *, qui maxima sedulitate et constantia, ac qui electrizatione simplici vel insulatione plurimum usus est, plurima successus refert exempla ; a † Saunders quinque narrantur paralyseos casus per electricitatem curati, qui aliis nullum acceperunt remediis solamen, et ‡ Brydone mulieri, quae per sex menses Hemiplegia detenta

* Ratio Medendi. † Medical Commentaries, vol. 3,

‡ Whytt's Works.

tenta fuerat, sanitatem intra triduum reddidit.

DYSPEPSIA a ventriculi musculorum debilitate, et energia imminuta ex confesso pendet; electricitate ergo forsan levare potest; insulatio secretiones promovet, unde Digestionem liquoris gastrici copiam augendo adjuvaret. Cum nexus perspirationem inter et cibi appetentiam arctissimus locum habet *, eo ut quicquid perspirationem promovet, cibi desiderium plerumque acuit, electricitatem simplicem vel insulationem Anorexiam amovere, perspirationem cum promovet, statuamus; et † L'Abbe Nollet, qui juvenes per horas quinque simul electrizavit, cibi eorum appetentiam acui observavit; ‡ Ferguson, denique, gastrodyniam per succussus electricos amovebat.

Cum fluorem menstruum excitat, forsan etiam CHLOROSI prodesset.

SPASMI electricitatis usu saepe solvuntur; cum autem olim observavimus nosmet, quali
structura

* Cullen's First Lines, p. 33. Sydenhami Opera, 125, 6.

† Priestley on Electricity, 137. ‡ Introduction.

structura musculo sese contrahendi vires sup-
peditantur, prorsus ignorare, pauca tantum
proferemus exempla spasmodorum electricitate
solutorum, et morbum unum alterumve sub-
jungemus, in quibus, a priori, electricitatis
ex usu commodum expectemus.

TETANUS et TRISMUS inter spasmos
imprimis, aequè ob periculum quod aegro mi-
nitatur, ac ob pertinacitatem qua remediis ob-
stant valentissimis, recenseri merentur. Dr
Watson tetanum ex puella septem annos, et
Dr Spry trismum ex altera octodecim annos
nata, electricitate sustulit.

* De Haen CHOREAM St VITI electri-
citate saepe curavit; † Lindhoult epilepsiam, et
‡ Wesley hysteriam sustulit. Ex hisce operae
pretium fore duco virium electricorum in
§ ASTHMATE SPASMODICO, in Pertussi,
Colica, et Hydrophobia periculum facere,

E Experimenta

* Ratio Medendi. † Medical Commentaries, vol. 1. 373.

‡ Desideratum.

§ Mulier quae febre intermittente irregulari laborabat,
asthmate correpta erat: Illust, Dr HOPE electricitatem
adhiberi

Experimenta plurima electricitatem aërem atmosphaericum in fixabilem convertere ostendunt, hoc a phlogiston, e quo constat, vel saltem quod copiose continet, pendet: Dehinc probabile videtur, quod Tympanitidis et Emphysëmatis curationem plurimum adjuvaret, aëris absorptionem promovendo; in statu enim aëris fixabilis solum per vasa lactea absorberi aër videtur. Insulatio vel penicilla diu adhibita commodum hic pollicetur. Forsan anasarcam amoveret, et rachitidi prodesset. * Contracturam saepissime abstulit, fluidorum lubricantium et synoviae secretionem promovendo.

AMENORRHOEAM viribus electricis fere semper vinci, olim observavimus.

Gutta

adhiberi jussit, quae asthma subito amovebat, et intermittentis stadium frigidum inducebat. Paroxymo finito, asthma iterum superveniebat, atque secundo electricitate fugato intermittentis paroxysmus redibat. Haec successu pari saepius reiterata erant. Edin. Infirmary register, 1771.

* Lindhoul, Medical Commentaries, vol. 3. 371.

Jallabert, p. 7. on Electricity, &c.

† Gutta serena, Odontalgia, Dysecoea, Schirrus, et plurimi alii morbi, electricitate sublati fuerunt.

- ‘ Decipimur specie recti, brevis esse laboro,
- ‘ Obscurus fio : Sectantem gravia nervi
- ‘ Deficiunt animique.

Horat. de arte Poetica.

† Hey septem narrat casus aegrorum ex amaurosi electricitatis usu solutorum. Lond. Med. Obs. vol. 5. p. 1. 25.

F I N I S.

